

I. KÖZÖS DOLGAINK

I. ÖNÉRTELMEZÉSÜNK

1) Kik vagyunk?

a. Az elmúlt és az előttünk levő esztendő

Istennek úgy tetszett, hogy ez a kérdés immár nemcsak bokrunk kérdése. Kérdezi ezt a hazai katolikus egyház egésze, kérdezik ezt püspökeink is. Isten akaratát látjuk ebben, akármilyen nagy gondot is jelentett az elmúlt tanév során, hogy kérdésünk hazai katolikus közügy lett. Tetszett Istennek, hogy ezt azáltal végezte el, hogy Bíborosunk megkérdőjelezte létjogosultságunkat. Imáink és imádságba ágyazott megbeszéléseink által Isten utat mutatott nekünk, s az év múltán hálatelt szívvel köszönhetjük meg Neki, hogy püspökeink és közöttünk megindult a párbeszéd.

Nem lehet kétségünk azonban a tekintetben, amit Pál és Barnabás mondott az újra meglátogatott pizidiai testvéreknek miközben „erősítették a tanítványok lelkét és bátorították őket, hogy maradjanak meg a hitben”... Nem lehet kétségünk, „hogy sok szorongattatáson keresztül kell bemennünk Isten Országába” (Cs 14,22). Egyik püspökatyánk ezt így mondta testvéreinknek: „a Sátán nem tapsolhat munkánknak, s hogy nem tapsol, ez jelzi a helyes úton járást”. Egy percig sem lehet kétségünk abban, hogy Jézusunknál sem okosabbak, sem ügyesebbek nem lehetünk, hogy amíg az Ő tanítását mondjuk és éljük, addig érvényes a szava reánk: „Nem lehet különb a tanítvány Mesterénél... üldözni fognak titeket”.

Jézusban bizakodva s lelkigyakorlatokban erősödve akarunk indulni az új tanév felé, s tenni annak során mindig azt, amit Jézushoz és az ő Egyházához való hűség megkíván tőlünk. Bízunk a Pártfogóban, az Atya és a Fiú Lelkében, hogy elvezet minket azokra az igazságokra és cselekedetekre, amelyeknek segítségével alkalmassá tesz minket egyházának építésére.

b. Nagycsütörtöki záró elmélkedésünk

Jézusom! Lassan vége az éjszakának. Ha eloltanánk a villanyt, talán már halványan szürkélnének a templom ablakai. Nemsokára megzendül a madarak reggeli kórusa, hogy üdvözölje az új napot. Bennem és bennünk azonban, akik itt térdelünk Előtted, még az elmúlt órák élménye zúg, szavad és testvéreink imája visszhangzik többé vagy kevésbé fáradt fejünkben. Újra hallom beszédedet, igen-igen, nem-nem állításaidat, és megcsodálom, szívembe és elmémbe vésem öntudatos kijelentéseidet, pontos, elhű, mégis szeretetből fakadó megfogalmazásaidat. Értetlen, ellenséges, kötozködő vitapartnerekkel állsz szemben, akik megingathatatlan álláspontod hallatán kihívóan és oktatóan teszik fel a kérdést: „Mivé teszed magad?” Mít gondolsz magadról? Honnan ez a nagy biztonság, mire támaszkodik öntudatod? Miféle tények és teljesítmények jogosítanak fel erre a merész beszédre?

Jézusom! A bokrunk felett és mellett fűjő szelekből gyakran hallom e kérdések suttogását vagy zúgását. Feltámadt a vihar, és nap mint nap harsogja a kérdést: *Kik vagytok ti? Mivé teszitek magatokat? Milyen alapon merészelitek kimondani tételeiteket?* Üres szócséplők vagytok, vagy fel tudjátok mutatni munkátokban a maradandó érték egy morzsáját? Használni vagy ártani akartok az Egyház testében? Nyugtalanságotokat akarjátok csak kiélni, vagy

akartok valami jót is tenni másokért? Ha azt akarom, hogy életem — minden külső zavar ellenére — kiegyensúlyozott, lelkiismeretem pedig nyugodt legyen, akkor ezekre a kérdésekre itt, Előtted, válaszolni kell tudnom, Uram. Nem év végi beszámolót kell tartanom ezen az éjszakán, nem kell törekednem tételes felsorolásra. Elmondani ilyen vagy amolyan érdemeket, méregetni, latolgatni azok súlyát, jelentőségét. Nem tudok Hozzád igazán imádkozni, ha méricskélni kezdem centire, órára, súlyra, forintra azt, amit tettem, amit tettünk. Van-e igazán saját érdemem, ha megpíszkálom azokat a teljesítményeket, amelyeket egyértelműen jónak tartok eddigi életemben? Nem latolgotok és nem méricskélek. Egyetlen érdememnek csak azt tartom, hogy ma hajnalban itt vagyok, hogy követni akarlak, hogy nem akarok leállni. Érdemnek ennyi is elég, s ha melletted vagyok, Te viszel magaddal, és együtt biztosan tudunk jót tenni.

Nem álltam meg, pedig nagy kísértéseim voltak rá. Mindenekelőtt saját bűneim és fogyatékoságaim láttán lett volna kedvem abbahagyni mindent és elbújni valahová az emberek elől. Mennyivel jobb, mennyivel egyszerűbb beolvadni a szürke tömegbe, a jótékony egyformaságba, mint félig-tisztán kiállni és beszélni a tisztaságról, érvelni érte és hívni felé. Hiszen így állandóan záporoznak felém a kérdések: *Mit tudsz mondani te félig-tiszta? Mi keveretlent tudsz tenni? Mit tudsz adni, ami igazán tiszta? Mit tudsz elérni, ami tetszhet Istennek?* Így élek egyik napról a másikra, örömet érezve a cseppnyi jó miatt, s szenvedve a tökéletlenség szomorúságát gyarlóságom miatt. Így változik öröm és levertség életünkben, így lépegetünk jó és rossz között Feléd, hogy gyűszűnyi olajunk, fillérenyi kamatunk láttán minden bűnünket megbocsátva végérvényesen a Jó útjára vezess minket.

Mégis, van bátorságom kiállni és szólni, legyen bár tökéletlen, félig-sáros, befejezésre váró faragatlan torzó. Van bátorságom érvelni és hívni, mert nem magamról beszélek, nem önmagamért érvelek, nem magamhoz hívok. *Te vagy az, akit hirdet szavam. Igazságod az, amit érvelésemben feltárok. Te vagy az, aki fele hívok és küldök,* hogy akár kezemet fogva, akár a maga útján menve, minden ismerősöm elinduljon Feléd. Van bátorságom kiállni és szólni, mert értékelem a tanítást, amit itt, a huszadik század második felében megtaláltunk. *Büszke vagyok arra, hogy a mai kor számára ellentmondásmentesen, egységben látva, el tudom mondani, mi az a Világosság, amit a világ sötétségében botorkáló embernek hoztál,* mi az a jó hír, amelynek hallatára értelmet kap céltalannak látszó életünk. Meg vagyok győződve arról, hogy az Isten Országáról szóló információ még akkor is érthető lesz mások számára, ha rajtam áthaladva torzul, csökken eredeti tisztasága és szépsége. Biztos vagyok abban, hogy a Jóhír hatékony, még ha én közvetítem is. Fontosnak érzem hát, hogy eljuttassam másokhoz, hogy terjedjen tanításod, amint akartad és ránk bíztad. Tanítványokat akarok szerezni Neked, akik hisznek szavadnak és életüket teszik erre a hitükre.

Ebben a meggyőződésben és igyekezetben életem meg azt, hogy valamire én is jó vagyok, Uram. Ez a meggyőződés és igyekezet egyszer már leszámolt önmagával. Mégis, hallja a szót, a rossz hallása miatt nehezen kivehető csodálatos hangot, vaksi szemem átiszűrődik a Fény, és botladozva, ügyetlenül elindul utána. S ebben a botladozó igyekezetben lelheti fel egyetlen érdemét. *Mert egészen biztos, hogy ha botladozva kínlódom előre, akkor több vagyok, mintha reménytelenül, vagy cinikusan megállnék.* Ha ritkábban botlom, több vagyok, mint ha állandóan hasra esnék. Ha imádkozom, több vagyok, mint ha nem imádkoznék. Ha tanulok, több vagyok, mint ha nem tanulnék. Ha időt, pénzt, jó szót adok a rászorulóknak, több vagyok, mint ha nem adnék. Ha szeretek, több vagyok, mint ha nem

szeretnék. Ezt pedig megvallom, s nem engedek az álszerénység csábító fuvolázásának amely ma és bizonyára régen is úgy szerette volna elhíttetni a valamit tenni akarókkal, hogy igyekeztük végén egyes egyedül saját gögjük, büszkeségük áll. Ha kell, nagybetűkkel írom papírra, felmázolom a falra, belekiabálom a mikrofonba: Semmi sem vagyok! De ezután s ezzel párhuzamosan szívósan dolgozom azokért az értékekért, amelyeket értékesnek megláttam.

Akarok és fogok is különböztetni a tevékenységek szubjektív és objektív oldala között. *Ámde jófiúságból, divatból, elvtelenségből és ki tudja mi minden más okból nem vagyok hajlandó objektív értékeket letagadni, leszólni, lehúzni.* Ha egy közösség tanul, *jobb* annál a közösségnél, amelyik nem tanul. Ha egy közösség tud imádkozni, *jobb* annál a közösségnél, amelyik nem tud imádkozni. Ha egy közösség tud apostolkodni, akkor *jobb* annál a közösségnél, amelynek erre nincs tudása, energiája. Ha egy közösség meg tud állni a saját lábán, akkor *jobb*, mint az a közösség, amelyet egy ember kiesése életképtelenné tesz. Ha egy közösség tud tanítványokat gyűjteni, akkor *jobb*, mint az a közösség, amely nem tud növekedni. Az a vezető, aki tud olyan tanítványokat formálni, akik már életében is képesek a helyére lépni, *jobb* vezető, mint aki erre képtelen. Sok ilyen tényben hiszek, és ezeket akarom. Akarom a többet, akarok felsőbb fokra lépni. Nem akarom a felsőbb fokot alsóbbnak mondani, nem akarok rosszul értelmezett alázatból megtévesztő, cselekvésre használhatatlan értékrendet kialakítani.

Kimondom hát azt, amivel válaszolni akarok imádságom elején feltett kérdésre. Kimondom, hogy sokra tartom azt, amit elértünk. *Nagyra becsülöm a tudást, imádságainkat. Ielkigyakorlatainkat, élet- és vezetési formánkat. Becsülöm módszereinket, illemszabályainkat.* amelyeket keserves, izzadságos munkával, nem egyszer kudarcaink tanulságát levonva alakítottunk ki. Sok testvérem sok éves munkája, s az elődeinktől átvett tapasztalatok birtoklása nagy-nagy érték, s aki ezt lebecsüli, az nem lát, vagy ellenség. Kimondom, még akkor is, ha fennáll a félreértés és meghamisítás veszélye: különbek vagyunk sok más közösségnél.

S amikor ezt az objektív ténytet a Te házában megfogalmazom, akkor szubjektíve, saját magam és közösségeink minden tagjának nevében leborulok Előtted, és úgy érzem magam, mint az az éretlen gyerek, aki apja luxusautójából szemléli a mellettük igyekvő szerényebb járműveket. Te vagy a mi Atyánk, és végtelen jóságodból vagyunk ott, ahol tartunk, s ha életünk holtpontjain nem vezetél volna ki a bűn zsákutcáiból, ma talán az út szélén ácsorogva néznénk az úton kevésbé látványosan előrehaladókat. *A kezemben lévő kincsek láttán még jobban érzem érdemteleniségemet, s minél több okom van a dicsekvésre, annál inkább igyekszem templomodban hátrafelé, oda a küszöbre, hogy ott a vámosossal együtt mondjam el a könyörgést: „Istenem, légy irgalmas hozzám, bűnöshöz!”* Mert itt, a Te házában, csak ez lehet a stílus. Veled szemben állva megvallom, hogy Tőled kaptam mindent, s ebből oly kevés, amit vissza tudok adni Neked. Ezért a hiányért, ezért a rossz hatásfokért illő a bűnbánat, mert a sokból sokat el is vesztettem. Ha a sokból maradt is a kezemben valami, ki tudja, hogy aki kevesebbet kapott, nem őrzött-e meg, nem adott-e többet vissza Neked, mint én a magaméból. A Te házában töredelmes szívemet kell felmutatni, mint egyetlen, igazán tetsző áldozatot. Így tett Dávid király is, akit szerettél, akinek sokat adtál, aki tudta, hogy objektív nagysága és dicsősége őtet meg nem mentheti, ha szívében nincs ott a bűnbánatot tartók alacsonysága. Tekints tehát reánk, végtelen jóságú Istenünk, és írd javunkra minden bűnbánó érzést, ami ez éjszakán szívünkéből fakadt.

Tekints le kegyesen, Urunk, egész magyarországi egyházadra, s különösképpen püspökeinkre, akiket az elmúlt napokban felkerestünk levelünkkel. Megígértük nekik, hogy ma éjjel imádkozunk értük. Könyörgünk hát, hogy olvassák írásunkat megértéssel, ismerjék fel benne a jó szándékot, amellyel feljűk közeledűnk, s oszlasd el azokat a rosszérzéseket, amelyeket — emberi gyarlóságunk miatt — esetleges hibás szavainkkal keltettűnk. Add, hogy az érted életét adó Péter utódjánál erősűdjenek meg Lelkedben, vezessék egyházunkat bátran, erősítsék a szeretet egységét, s legyenek kiváló tanűd a hívűk közösségének élén. *Fogadják el szolgálatainkat egyházunk építésére.*

Jézusom! Dereng a hajnal, elműlt az éjszaka. Elűttem az új nap, s elindulok, hogy valami erűt szerezzek a Nagy Találkozásra, ahol majd megítelsz és megadod jutalmamat. Tudom, mit gyűjtöttem, mit mulasztottam. Tudom, hogy még jobb munkára kell törekednem. De még élek, a nap nemsokára felkel, és ezt mondom: Bátorság! Van még lehetőség. Élek és száll imádságom... benne van az újrakezdés ígérete. Egyűtt imádkozom és egyűtt megyek Feléd testvéreimmel, *mert egyszer a messzeségben megpillantottuk Országod csűcsait, s azóta nem szűnűnk meg rűluk beszűlni, feljűk igyekezni.* Beszűdűnk lehet dadogű, igyekezetűnk gyarlű, Engedd mégis, hogy életűnk végéig hirdethessűk égi hazánkat, s utunk végén fogadj be minket, Hozzad tűrekvű gyermekeidet.

c. „Tájékozűdás”

Az Egyház élete a hagyomány és új meglátások-gyakorlatok harcában halad előre a parűzia felé. Isten ajándékából hordozűi lehetűnk új meglátásoknak és új gyakorlatoknak. Az apostolutűdök szűne elűtt igazolni kell tudnűnk, hogy meglátásaink és gyakorlatunk a keveretlen jézusi forrásból szűletett. Csak akkor tűlthetűk be Istentűl kapott hivatásunkat, ha el tudjuk érnű, hogy hűségesen interpretálni akarű meggyűzűdésűnket pűspűkeink befogadják. Valójában nincs és nem is lehet más célűnk, mint hogy meggyűzűdésűnk az Egyház egészének meggyűzűdése legyen. Ha erre nem tűrekednűnk, akkor nem volnánk meggyűzűdve Jézust interpretálásunk helyességérűl.

Az elműlt hónapok során végiggondoltuk mi mindenre kell vigyoznűnk, hogy „befogadásunk” útját egyengessűk. Nyomatékozás és újra átgondolás céljából megismételűk a „Tájékozűdás” hat pontját.

1. *Eszmėinkbűl, meggyűzűdésűnk bűl és egymáshoz fűzű hűségűnk bűl semmifűle meggondolásbűl semmit le nem alkudni.* Aki eszmei kompromisszumot kűt a jézusi törvűny-tűkėteltesítés és egyházépítés megrűvidítésével, az reakerűl a kűrűlműnyek kűvetkeztében – mint a negyedik szűzad eleji egyház – a negyedik szűzad eleji útra.

2. Mivel eszmėink szerves tartozėka, hogy nincsen harmadik szűvetsűg, ezért minden lehetsűgeget meg kell tennűnk annak érdekében, hogy *egyházon belűl maradni akarásunkat pűspűkeink számára egyértelművű tegyűk.* A velűk való beszélgetések elkerűlhetetlenűl szűksűgesek. E beszélgetések során megértést kell tanűsítanűnk az ő nagykonstantini helyzetűkbűl adűdű kettűs bizalomnak megfelelni akarásuk iránt, anélkűl, hogy mi a magunk részere megengedhetűnek tarthatnánk e kettűs bizalomnak való megfelelést; anélkűl, hogy mi ki akarnánk bűjni ama kereszt alűl, ami e kettűs bizalom-kűvetelműny elutasításnak Jézustűl I. Szilveszterig szűksűgkėppen velejárűja volt.

3. Minden lehetsűgeget meg kell tennűnk annak érdekében, hogy *plėbániánk papjaival kapcsolatban legyűnk:* egyházkűzsűgűnk munkájába bekapcsolűdjűnk, a kėpvisełűtestűletbe

belekerülésünk révén a képviselőtestületet merő gazdasági hivatalból világi apostolnevelő szervvé alakítsuk át. Azaz minden erőnkkel meg kell akadályozni a Bátoros ama meghasonlást mélyítő szándékát, hogy a papokat elválassza a kisközösségben élő világi katolikusoktól.

4. Saját életünkben, elsősorban lelkigyakorlatainkat illetően az eddiginél *jóval nagyobb titokfegyelmet kell tanúsítanunk.*

5. *Mindazt, amit idáig tettünk, erőnk szerint még intenzívebben kell tennünk.* Közösségeinkben a gyengéknek bizonyuló testvérek megtartása erejében kompromisszumot nem köthetünk semmi olyan vonatkozásban, ami gyengítené munkánk hatékonyságát.

6. *Rendszeresen kell egyénileg és közösségileg imádkoznunk azért, hogy fenti magatartásunk felhasználásával Isten kivezesse a magyar katolikus egyházat minden belső meghasonlásból.*

d. Nevünk

Megköszönjük, hogy a Lélek irányítása mellett egyes testvéreink kitartoan hadakoztak a névadás ellen. Az események egyfelől igazolták, hogy hiába találtunk volna magunknak nevet, úgysem akadályozta volna meg a közzsájon forgó elnevezést. Másfelől pedig nyilvánvalóvá lett, hogy egy magunkra alkalmazott név nem segítene abban a célkitűzésünkben, amely szerint „csak” egyházzá akarunk lenni minden névszerinti elkülönülés nélkül.

II. KÉPVISELETÜNK

2) A KV munkája

a. Szervezési feladatok

Ez évi munkánkat '76. aug.31-én kezdtük a „közös dolgaink”-ra adott megjegyzések feldolgozásával, a „Reflexiók” összegezett eredményeinek megvitatásával. Az év során tíz rendes találkozót tartottunk mindazoknak a bokor-szintű feladatoknak lebonyolítása céljából, amelyekről a „közös dolgaink” összefoglalót adnak. Egy ízben még találkozunk az augusztusi A lgy-ok előkészítése érdekében.

Az év elején elhatároztuk, hogy a testvéreket alaposabban tájékoztatjuk az év során a KV munkájáról. Azt is elhatároztuk, hogy ezt a tájékoztatási feladatot szétosztjuk a KV tagjai között. Ez az új mechanizmus némi döccenőkkel el is indult már a maga sínjén.

b. Szervezésen túli feladatok

Tavaly nyáron kaptunk ezek végzésére megbízatást, s az év során meglehetősen sűrűséggel szükségesnek bizonyultak rendkívüli találkozók, hogy begyűjthessük, továbbadhassuk azokat az információkat, amelyek a nagy egyházon belüli helyzetekre vonatkoztak.

E kényes kérdésben a KV úgy látta jónak, hogy ne tegyünk lépéseket a testvérek újból és újból történő megkérdése nélkül. Döntésünkben testvéreinket alapelvek kidolgozásával, alternatívák felállításával segítettük. Ezzel sikerült elérnünk, hogy a püspökeinkkel való tárgyalásunk, levelezésünk kérdésében a testvérek döntő többsége közös nevezőre került egymással. Ha Isten megáldotta ezirányú erőfeszítéseinket, akkor ebben ennek a közös nevezőnek bizonyosan szerepe volt. Analógiaként ide kívánczik a jeruzsálemi zsinat példája:

„Hogyan lehetett a zsinat döntése egyúttal a Szentlélek (Cs 15,28) döntése is? Úgy, hogy egy adott konkrét szituációban egy jézusi közösség egy szívvel, egy lélekkel csak azt teheti magáévá, amiben a közösség tagjai meg tudnak egyezni. S az ilyen megegyezés mindig a Szentlélek döntése, mert a közösség tagjainak közös nevezőre jutása a szeretet diadalát jelenti, és ahol a szeretet, ott van az Isten Lelke. Nem azért a Lélek döntése a zsinati döntés, mert ez volt az optimális döntés, hanem azért, mert az egy szívvel, egy lélekkel közös nevezőre jutni akarás ihlette a közösséget, mert egységes álláspontra akart jutni a közösség egy adott, konkrét problémában.”

A jeruzsálemi zsinat után pár héttel Antiochiában kiderült, hogy a jeruzsálemi döntés az antióchiai eltérő körülmények következtében túlhaladottnak és használhatatlannak bizonyult. Azok az eligazítások, amelyek bokrunkban a jeruzsálemihez hasonlóan megszületnek, ugyanúgy magukon viselik az adott körülmények meghatározó bélyegét; s ebből folyóan bármikor érvényüket veszíthetik. A megváltozott körülmények között izzadsággal és imádságba ágyazott eszmecserével újra és újra meg kell keresnünk a közös nevezőt; azt, ami tetszik a Léleknek. Mert „Nincsenek és nem is lehetnek olyan eligazítások, amelyek minden korra és minden történelmi szintérré vonatkozóan kész és változatlan érvényű megoldásokat kínálnának fel. Azok az eligazítások, amelyeket az Úr Jézus adott három esztendőn keresztül a maga barátainak, azok sem bizonyulhattak ilyeneknek. Szükségképpen következik ez az „eligazítás” fogalmából. *Egy eligazítás csak akkor lehet jó, ha a nagyonis világosan látott elveket korhoz, körülményekhez, személyekhez igazítja az, aki az eligazítást adja.* Az Úr Jézus is ilyen eligazítást adott – életével is, szavaival is. Alkalmazkodott életalakításában is, tanításának megfogalmazásában is egy maga korabeli zsidó társadalomhoz s a tanítványokul kiválasztottak személyi sajátosságaihoz.

Jézus Izrael fiaihoz volt küldve, s nem pontosíthatta – ha jó eligazítást akart tanítványainak adni – tanítását olyan kérdésekben, amelyek a pogányok megtéréséből, s ennek folytán zsidó-keresztények valamint pogány-keresztények együttéléséből adódnak. A tanítványoknak megígért és megadott Szentlélekre bízta „a kisdéd nyáj” további irányítását: majd a Szentlélek az Atyától és Jézustól kapott tanítás alapján (J 16,13-5) továbbvezeti a nyáját és eljuttatja azt minden igazságra (J 16,13). Eme Jézustól megígért irányítás medrében gyűltek egybe 49-ben Jeruzsálemben a Szentlélek, az apostolok és a vének; és ugyanezen meder folyományaképpen kérdezték meg az egész jeruzsálemi egyházat a két ülőszak között. Így született meg egy olyan eligazítás, amely ugyancsak magán viselte a korhoz, körülményekhez, szemléletekhez kötöttségből fakadó sajátos vonásokat. Ez az eligazítás éppen ezért nem bizonyulhatott "teljes igazságnak" a jeruzsálemitől eltérő kor-, körülmény-, és személyi koordináták között, ahogyan ez a zsinatot követően néhány héten belül nyilvánvalóvá is lett Antiochiában. *Jeruzsálemben csak „illem szabályt” fogalmazhattak, azaz pontosították a szeretet élésének hogyanját egy konkrét szituációban.* (KA 76-4,70.).

c. Demokrácia és felelősség

Hogy a közös nevező és a Szentlélek tetszése egybeessék, a lelkiismeretünkben lakozó Lélekre figyelnünk kell tudni.

A „demokrácia” szó a nép, tehát mindenki erejének az igénybevételét jelenti a közügyekben. Fogalma szemben áll az „arisztokrácia” fogalmával, melynek értelmében csak a legjobbak, tehát nem mindenki erejét kell igénybe venni a közügyek szolgálatában. Az Isten

Országát olyan nép alkotja, amely ereje szerint törekszik arra, hogy „igen jó” legyen, s ennek folytán minél használhatóbbá váljék testvérei számára. Isten népe a maga szeretet-hatalmának a gyakorlására törekszik; e nép tagjai nemes versengésben állnak egymással: ki tudja testvéreit minél több vonatkozásban és minél jobban szolgálni. Isten népe papokból álló nép; életére az egyetemes – senki se akar kimaradni belőle – szolgálat (katholiké diakónia vagy pándiakónia) a jellemző.

Az Isten Országának érdeke megkívánja, hogy minden feladatot a szóban forgó feladatra leginkább rátermett testvérünk végezze. Az olyan fontos feladatok esetében, mint pl. a KV-tagsággal, valamint a B lgy-okon való elmélkedéssel együtt járó feladatok esetében, eleve az összes B típusúak megkérdezésének útját választjuk. Ez az út azonban csak akkor éri el a kívánt eredményt, ha átéljük a választásunkban rejlő személyi felelősséget. A leginkább rátermettre kell szavaznunk. Ha nem tudom biztosan eldönteni, hogy melyik testvérem a leginkább rátermett a szóban forgó feladatra, akkor konzultálnom kell csoportvezetőmmel, vagy mással, aki nagyobb emberismerettel rendelkezik, s a testvéreket régebben ismeri, mint én. Választásunkat mindig előzze meg az imádság: Isten Szent Lelke, mutasd meg nekem, ki a Te választottad. Ha imádkozásból és konzultálásból fog megszületni választásunk, minden lehető megtettünk annak érdekében, hogy egy szolgálatot a legrátermettebb testvéreinkre bízunk. Választásainkban nem kaphat helyet meggondolatlanság, felelőtlenység. Meg kell tudnom indokolni, hogy miért erre vagy arra a testvéremre esett a választásom. Isten munkáját, annak hatékonyságát veszélyeztetjük enélkül.

Vannak olyan feladatok, amelyek jelentkezést igényelnek. A jelentkezést nem követheti automatikusan a megbízás. Akár a csoportnak, akár a KV-nak mérlegelnie kell, hogy a jelentkezőnek, a jelentkezők valamelyikének megadhatja-e a megbízást. Jelentkezünk A lgy tartására, B lgy-os előadásra, bokorszintű közös imádkozásainkon elmélkedésre, tanfolyam-vezetésre és még sok egyéb. A jelentkezést mérlegelésnek kell követnie, s csak ezt követően kerülhet sor a „kézrátételre”. Azaz nyitottnak kell lennünk a tekintetben, hogy testvéreink eldöntsék, alkalmas-e az előadásom arra, hogy a B lgy-on felolvassam, vagy még tovább kell dolgoznom rajta és jövőre olvasom fel. Minden vállalkozásunk sikerének feltétele ez a mérlegelés. Ezt a mérlegelésünket nem fagyaszthatja be semmiféle emberi szempont (esetleges sértődés), viszont a mérlegelésnek szeretettől irányítottan kell lennie, hogy a megbízást meg nem kapó jelentkező testvérünk megértse, hogy jelentkezését a testvérek még vagy most nem vehetik igénybe.

Olykor adódnak nagy fontosságú kérdések, amelyekben a KV kapott megbízása ellenére sem vállalhatja el a döntést a B testvérek megkérdezése nélkül. Ez volt a helyzet tavaly év végén, az egyházi úton való eltávolítás, ill. az év elején a püspökeinknek írandó levél kérdésében. Nagyon el kell gondolkodnunk azon, hogy az első esetben sikert értünk el, bár alig reméltük; s a második esetben sikerült az optimális hatást kiváltó megfogalmazást megtalálnunk. Volt azonban egy szépséghibája a második akciónak. Az egyik közösség, melynek tagjai között 8 B testvér is található, elég nagy szótöbbséggel elvetette a ki tudja hányadik és végleges levél-fogalmazást, bár a többi B-típusúak ezt a fogalmazást szinte kivétel nélkül alkalmasnak találták. Véleményük megformálásában döntő hatással volt rájuk annak a testvérüknek az érvelése, aki három éves szünet után éppen akkor tért vissza a közösségbe. A demokráciához szükséges felelősség nagyon is megkívánja, hogy alaposan mérlegeljük az általunk választott KV előterjesztését és ne tartsuk természetesnek, hogy az

általunk legtapasztaltabbnak ítélt hét testvérünk döntésében kevesebb helyzetmegítélés rejlik, mint egy olyan testvérünk véleményében, aki hosszú ideig egyáltalán nem foglalkozott dolgainkkal. Vétójuk természetesen a KV-t nem állíthatta meg a 85 %-os többség akaratának kivitelezésében; ehelyett az itt leírtakkal igyekezett elgondolkodtatni a szóban forgó testvéreket a fentebbiekről. Ha nem tudunk százszázalékos egyetértésre jutni, kénytelenek vagyunk beérni erős abszolút többséggel, hiszen egy töredékes kisebbségnek a többségtől el nem fogadható álláspontja nem béníthatja meg bokrunkat a többség által helyesnek felismert magatartás cselekvésében. De az alaposabb információ-nyújtás reményt ébreszt arra, hogy nagyjelentőségű dolgokban teljes akarategységre jussunk Isten Lelkének szándékai szerint. Ezért imádkozunk a szentmisében is: "örizd meg Egyházadat szándékod szerint békében, és add meg teljes egységét".

3) A KV újraválasztása

a. A százalékos levonás elve

Az évi 20 %-os levonás elve következtében az idén már 3 éve KV tag testvéreinkre eső mondjuk 10 szavazat csak 4 szavazatnak számít. Ha a tavalyi választást vesszük figyelembe, akkor a százalékos levonás elve folytán

tavaly kiesett: Náci

idén kiesnék: Andi és Pisti

1978-ban kiesnék: Barna és Ildi

1979-ben kiesnék: Gyurka b. és Jóska.

A százalékos elv tehát biztosítja a lecserélődést. Hogy a lecserélődők helyére került testvéreink legalább két évig KV-tagok maradhassanak, ami a hatékony munkavégzés érdekében feltétlenül kívánatos, ezért a kiesőkre a kiesésüket követő évben nem lehet szavazni (az idén Nácira)

b. Két szabály

Az „Öregek” csoportban egy férfi és egy nő kapjon szavazatot.

A „Fiatalok” csoportban kapjon legalább egy nő szavazatot és egy papnál többre ne szavazzunk.

Ez a két szabály biztosítja, hogy a KV-ban pap, férfi és nőtestvérek egyaránt képviselve legyenek – a B testvérek és egész bokrunk összetételének megfelelően. Eddigél 2 ill. 3 pap, 2 férfi, 2 nő tagja volt a KV-nak. Nem tükrözné bokrunk összetételét egy olyan KV, amelynek többségét papok alkotnák, vagy amelyben nőtestvéreink két taggal se volnának képviselve. Ezért javasoljuk, hogy a fenti két szabály megtartása szükséges legyen szavazataink érvényességéhez.

c. Kik választhatnak kiket?

Minden B testvér választhat, tehát mindazok, akik részt vesznek idén a B lgy-okon. Választhatók pedig azok, akik már tavaly is B lgy-on voltak. A választást a B lgy-okon ejtjük meg, ott osztjuk ki az ehhez szükséges – alábbi szövegű – cédulákat:

KV választás

Papok (két név húzandó alá): Bandi b. Barna, Emil, Gyurka b., Gyuszi b., Laci b., Sz. Laci, Tádé.

Öregek (egy férfi és egy nő húzandó alá): Andi, Erzsó, Éva n., Tr. Évi, Gy. Évi, Frici, Ilonka n., Jóska, J. Karcsi, H. Karcsi, Lilla, Marci, Mária, Pali b., Sári, Teri.

Fiatalok (három név, legalább egy nő, legfeljebb egy pap húzandó alá): Ancsa, Bandi, B. Évi, Gabi, Gyuri, Gyuszi, Ildi, K. Imre, M. Imre, Jenő, Jóska, B. Jutka, K. Jutka, Karcsi, K. Laci, Lajcsi, Magdi, Margit, Margitka, Mari, J. Marika, Márti, Öcsi, Pisti, Sanyi, Vera, Zsike, D. Zsuzsa, M. Zsuzsa.

d. A KV tagság átadása

A legalkalmasabbnak tekintett testvéreinkre essen választásunk. Ha egy megválasztott testvérünk a körülményei következtében – akár mindjárt a tanév elején, akár annak folyamán – képtelen a KV tagságból eredő feladatait teljesíteni, akkor az ő kérésére – de kérését mérlegelve – a KV behívhatja tagjai sorába azt a testvérünket, aki a felmentést kérő után annak kategóriáján belül (papok, öregek, fiatalok) a legtöbb szavazatot kapta.

III. LELKIGYAKORLATAINK

4) A mi lelkigyakorlataink

Továbbra is érvényben van, hogy a KV rendezte A lgy-okat csak az veszi igénybe, aki a maga vezetettjeit nem akarja, vagy nem tudja saját maga rendezésében lgy-ban részesíteni. Ha valaki maga szervezi meg a lgy-ot, de lgy vezetőt, háziasszonyt igényel segítségként testvérei közül, az a KV-tól kérje ezeket a segítségeket, nehogy túlterhelődjenek testvéreink annak következtében, hogy a KV lgy-okon és az egyénileg rendezetteken is helyt kelljen állniuk, bár csak egy lgy-on történő segítségre akartak vállalkozni.

5) A-típusú lelkigyakorlatok

a. A következő tanévre javasolt dátumok:

Jan.2., ápr.1., júl.1. és aug.26. előtti estén kezdődjenek. Eldöntendő, hogy a júliusi, vagy az augusztusi dátum alkalmasabb-e arra, hogy első helyen ajánljuk. Azért fontos ezt eldöntenünk, hogy ne egyenletes legyen a két lelkigyakorlatra jelentkezők száma, hanem a döntő többség a kettő közül az egyikre jelentkezzen, csak nagyszámú jelentkezés esetén tudjuk ugyanis biztosítani a homogenitást: azt, hogy az előrehaladottságban, műveltségben, életkorban egymáshoz közel esők lelkigyakorlatozzanak együtt.

b. Ki hívható?

Csak azok, akik legalább egy év óta rendszeres egyéni gondozás alatt állnak, vagy egy éves közösségi múlttal rendelkeznek.

c. A lgy helye?

Tudsz-e lgy tartására alkalmas helyet ajánlani?

d. A jelentkezés módja

Két hónapra előre jelentendő: név, életkor, foglalkozás, közösségi múlt (hány év), kiknek a lgy-án vett már részt (összesen hány lgy-on), esetleges külön információ (megjegyzés), ha az lgy vezetőnek szükséges valami továbbit is tudnia a meghívandóról. Csak azokat jelentsük, akik komolyan megígérik megjelenésüket, és akiknek utógondozásáról, ill. csoporthoz juttatásáról gondoskodni tudunk.

Minden jelentkezés Ildihez fusson be nov.1., febr.1., máj.1. és jun.20-ig.

e. Vállalások

Vállalsz-e lgy vezetést egymagadban és mikor? Vállalsz-e lgy vezetést másodmagaddal és mikor? Vállalsz-e háziasszonyt és mikor? A háziasszonyok hiánycikkek! Ennek az igen jelentős funkciónak a vállalására bízassuk kisebb közösségi múlttal rendelkező nő-testvéreinket is.

f. Felépítés és tematika

Milyen bevált módosításokat javasolsz, figyelembe véve a „Mennyiség és minőség” c. dolgozatot (K.A. 76 – 7,37.)?

g. Beszámoló az A lgy-ről

A '76 szeptembertől '77 augusztusig tartott lgy-ről a lgy vezetők készítsenek beszámolót és ezeket '77 szept. 20-ig juttassák el a KV-nak. Beszámolójukat a „Mennyiség és minőség” c. dolgozat vázlatpontjai alapján készítsék.

6) B-típusú lelkigyakorlatok

a. A következő nyárra javasolt dátumok:

A jövő évi ugyancsak négy B-lgy jun.1., júl.27., aug.3., és aug.10. előtti estén kezdődjenek. Légy szíves megmondani, hogy melyik dátum (dátumok) alkalmasak a számodra? Dátumokra jelentkezünk, nem az elmélkedők, vagy előadók személyére, hogy elkerüljük egyes testvéreink preferálását, más testvéreink nem-preferálását, ami lehetlenné tenné a résztvevők létszámának egyenletes megoszlását.

b. Felépítés és tematika

Változzék-e az idej felépítés:

2 teológiai előadás

2 pasztorálteológiai előadás

1 „közös dolgaink” előadás

és a végén a másfél napos elmélkedés-csend?

c. A jövő évi elmélkedők megválasztása

Négy nevet húzzunk alá. Egyik csoportból sem húzhatunk alá két névnél többet és mindegyik csoportból alá kell húznunk legalább egy nevet. Javasoljuk, hogy ennek a szabálynak a megtartása szükséges legyen szavazatunk érvényességéhez. Csak így biztosítható, hogy az elmélkedők is híven tükrözzék bokrunk pap-ferfi-nő összetételét.

A cédulát – az alábbi szöveggel – a B lgy-okon kapjuk meg és töltjük ki, de addigra gondosan döntsük el, hogy kire szavazunk: Az elmélkedő megválasztása

Papok: Barna, Bandi, Emil, Gabi, Gyurka b., Gyszi b., H. Jóska, Laci b., Sz.Laci, Lajcsi, Pisti

Férfiak: Frici, Gyuri, Gyuszi, K. Imre, M. Imre, Jenő, J. Karcsi, H. Karcsi, R. Karcsi, K. Laci, Marci, Pali b., Sanyi

Nők: Ancsa, Andi, Erzsó, Éva n., B. Évi, Gy. Évi, Tr. Évi, Ilonka n., B. Jutka, K. Jutka, Magdi, Margit, Margitka, Mari, J. Marika, Mária, Márti, Sári, Teri, Vera, Zsike, D. Zsuzsa, M. Zsuzsa

Nem szavazhatunk a '76 és '77 évi elmélkedőkre (Bandi, Jóska, Lilla, Ildi, Náci, Öcsi, Tádé)

d. „Bérelt helyek”

A B lelkigyakorlatok bokrunk legelkötelezettebb és célkitűzéseinket nagyobb fokú hatékonysággal teljesítő testvéreinket akarják összegyűjteni. Meg kell felelniük az idetartozás hét feltételéből öt feltételnek. A hét feltételből van két abszolút feltétel, amely minden B-s testvérnél meg kell lennie, legkésőbb '78 nyaráig. Ez a két feltétel:

1. Ismerje a KIO-t
2. Helyeselje, hogy bokrunknak vannak „közös dolgai”, amelyeket évről évre közösen megvitatunk.

A másik öt feltételből legalább háromnak meg kell lennie B-s testvéreinknél. Az öt feltétel:

1. Vezessen csoportot, ne csak táplálkozó csoportban legyen.
2. Legyen közülünk való lelkivezetője.
3. Tartozzék legalább 3 éve hozzánk.
4. Az öt ismerő B-s testvérek egyhangúan ajánlják.
5. Üsse meg az eddigi B-s testvérek átlagos elkötelezettségi szintjét.

Ha valaki úgy érzi a B-s testvérek közül, hogy az összesen öt (2+3) feltételnek nem felel meg, kérje a KV-t, hogy átmenetileg A-típusú lgy-ra kapjon beosztást. A KV mérlegelje testvérünk kérelmének indokolt voltát és ennek alapján foglaljon állást kérésében. Azt kívánjuk ezzel szolgálni, hogy egyikünknek se legyen „bérelt helyünk”, hanem a B-lgy összetétele megfelelően e pont bevezető mondatában megfogalmazott kívánalomnak.

e. Ajánlás

A fentiek alapján ajánlasz-e A-típusú testvéreink közül valakit arra, hogy meghívást kapjanak 78-ban B-lgy-ra?

f. Előadás-vállalás

Milyen tárgyú előadást vállalsz a 78. évi B-lgy-ra azzal a feltétellel, hogy előadásodat karácsony és húsvét között közösségedben bemutatsz, és közösséged véleményét elfogadod tekintetben, hogy alkalmas-e az előadás a szóban forgó célra. Az egyes közösségeknek ebben igen felelősen kell eljárniuk, mert a B-lgy a legnagyobb évi töltekezési alkalmunk. Csak olyan előadások hangozzanak tehát el rajta, amelyek előrelépést jelenthetnek tudatunk és életünk Jézushoz alakulásában.

7) C-típusú lelki gyakorlat

a. Ajánlás

Ajánljuk testvéreinknek (és nem csak a B-s testvéreinknek), hogy a C-lyg pótlására kitalált három napos magányt vegyék fel éves tervükbe.

b. Hely

Tudsz-e ilyen három napos magányra alkalmas helyet ajánlani?

c. Mód

Van-e kipróbált javaslatod a három napos magány eltöltésének hogyanjára?

Egy kipróbált javaslat: sok alvás napirend nélküli kilazítás, sok séta, egyetlen alkalmas könyv, gondolataid leírása. Ennek a módszernek az a célja, hogy ne én programozzak, hanem kapjak a Lélektől olyan gondolatokat és indításokat, amelyekre nem is számítottam. A siker legfőbb feltétele: a teljes szilenciumot semmi féle címen meg nem törni.

d. Egy megvalósult C-típusú lgy.

A lgy. vezetőjének és résztvevőinek beszámolója:

Ez az lgy azzal kezdődött, hogy egy közösség elhatározta, hogy lgy-t tart. Mindenki leírta milyen idő- és témafelosztással rendezné meg. Ezt azután összesítettem és a következő beosztást hoztam ki:

Szerda esti megérkezés, szentmise, lefekvés.

Csütörtök, péntek és szombat időben és témában szinte azonos beosztás, ahol esetleg eltérés volt, azt jelzem ott, ahol az eltérés volt.

06.30: Ébresztő

07.00: Hygiéna

08.00: Szentmise, programadó elmélkedések

08.45: Reggeli

10.00: Csend

10.30.: Ének

12.00: Csend

13.00: Körben imádkozás

15.00: Ebéridő (ebben kb. egy óra szilenciumos pihenés)

16.00: Csend

17.00: Szentírás olvasás

18.00: Csend

18.30: Körben imádkozás

19.30: Beszélgetés

20.15: Vacsora

21.00: Közös esti ima

06.30: Alvás, teljes csend az esti mosakodásnál is, ez kb. fél óra (éjszaka 23.00 – 0.15-ig zsolozsmázás önkéntes vállalással)

Vasárnap: Zárónap

06.30: Ébresztő

07.00: Hygiéna

08.00: Csend

08.45: Reggeli

10.00: Záróima megírás, különösen ügyelve a teljes csendre

12.00: Szentmise, záróima

Ezt az összeállítást ismertettem egy korábbi csoporttalálkozón, de ezen már nem engedtem változtatni. Itt voltam először szigorú. Ezt az alkalmat ragadtam meg arra, hogy elmondjam, mennyire fontos a szigorú ragaszkodás a már adott programhoz az egész lgy folyamán.

Nyomatékosan hangsúlyoztam, hogy ha ilyen lgy-t akarunk tartani, akkor két feltételt ki kell elégíteni, hogy ez sikerrel járjon.

1. Minden programot az lgy vezetője ad meg és ehhez csak igazodni lehet, módosítani nem, még javaslatban sem.
2. Kinek-kinek olyan sikert hoz az lgy, amilyenné azt teszi belül magában. Lehet, hogy valakinek az lesz a legnagyobb sikere, hogy fizikailag kipiheni magát, vagyis végigalussza az egészet és csak pihen. Így frissen, pihenten megy haza. Van olyan, akinek erre van szüksége. Bátorítottam őket, hogy ne keseredjen el az, aki így jár, számára ez a legnagyobb siker.

Előzőleg minden csoporttalálkozón sűrűn és nyomatékosan emlegettem a csend tökéletes megtartásának előnyeit, a hátrányokat, ha nem sikerülne.

Az lgy sikere miatt kértem magamnak azt a „jogot”, hogy akinél esetleg észreveszem a lazítást, a beszélgetést, annak szólok, hogy legyen csendben, nehogy a pillanatnyi kiengedés az egész lgy-t elrontsa. erre az egész idő alatt talán két-három esetben került sor, s igen hálás volt, akinek szóltam.

Arra az esetre, ha valakinek olyan problémája lett volna, hogy azt feltétlenül valakivel meg kell beszélnie, magam állottam rendelkezésükre. Ha esetleg a probléma papot is igényelt, arra az esetre Gy.b.-t kértük fel, hogy álljon rendelkezésükre. Aranyosan vállalta és volt, aki felhasználta. Ezzel a holtpontra jutókat át lehetett lendíteni.

A lgy vezetőjének fő feladata tehát kettő volt:

1. Az időpont és a téma könyörtelen betartatása
2. Az egész lgy során minden külső zavaró tényező elhárítása, az optimális lehetőség biztosítása.

Itt szeretném felhívni a háziasszony szerepének nagy jelentőségére a figyelmet. Senkit, semmi körülmények között sem vehet igénybe segítségül. Minden kiszolgálást ő tesz meg a feltalálást kivéve, de jó lenne ezt is elkerülni.

Kicsit talán most a közös programokról: az „ének”-re az énekfelelős előre készült. A délelőtti „körben imádkozás” során aki befejezte imáját, megmondta, mit énekeljünk.

A „Szentírás olvasásban” két napig a Szentlélekről, a harmadik nap a Hegyi beszédről beszélgettünk.

A délutáni „körbenimádkozás” során csütörtökön és szombaton rövid, fohász szerű imát mondtunk, minden harmadik után ének. Pénteken a keresztről elméltünk énekekkel.

A „beszélgetésekben” kb. negyed órás időtartamban mindenki elmondta életének azokat az élményeit, amelyek *valóban személyes találkozások voltak Istennel*. Részemről az ötletre reátalálás volt a valóságos találkozás a Szentlélekkel. Élményszámba menő, őszinte megnyilatkozások voltak ezek a beszélgetések.

Az „éjszakai zsolozsmázás” számomra kezdettől fogva problémát jelentett. Ennek és csak ennek rendezését átengedtem. Félttem a késői időponttól, kicsit a tartalomtól is. Meglepően simán ment, örültem, hogy nem tette fáradttá őket másnapra. Kivitelezését és tartalmát illetően a gyakorlatlanság nagyon látszott. Mivel igény volt, hagytam, de szándékosan nem írtam be a „napirendbe”.

Nem tudom mitől lett ez az lgy jó. De ha mégis meg kellene fogalmazni, ezt tudnám mondani: talán attól, hogy mindenki magát hozta. Így mindenki a szó teljes értelmében csinálója volt az lgy-nek. De beszéljenek a személyes vallomások:

1. Szerintem nem úgy kell elmenni egy ilyen lgy-re, mint az eddigiekre: várva, hogy majd foglalkoztatnak minket. Az áthangolás a magányra, csendre sok időt vehet igénybe. Ezen úgy lehetne segíteni, az ilyen típusú lgy-re jelentkező otthon, jó előre, imaidejét megnöveli és így ráhangolódik a csendre. Az éjjeli zsolozsmát nem ajánlom, mert az igazi mély értelmét kevesen érzik. Feltétlenül jövőt látok ebben az lgy formában.

2. Nagyon jó, hogy a résztvevők csak egy közösség tagjai voltak. Emnyi csönd után a legmélyebb dolgok is felszínre kerülnek. Más közösségbeli testvér jelenléte feszélyezett volna. Jó volt a sok szigorú csönd. Ha van rá mód, talán jobb a szentmiséket a templomban tartani; ott jobban oda tudok reá figyelni. Az éjszakai zsolozsmák nem voltak kellőképpen megszervezve. Inkább lapozgatás volt, mint ima. Talán ezt át lehetne hidalni úgy, hogy mindenki legépelve megkapná a szöveget. A zsolozsma helyett lehetne szentségimádást is tartani. A templomban töltött éjszakai csöndnek varázsa van. Az egésztest egybevéve csodálatos volt. Legalább évente kellene egy ilyen lgy., mikor nem a tanulás, hanem inkább az ima, a személyes istenkapcsolat van előtérben.

3. Az lgy nagyon tetszett. Különösen jó hatása volt a csendeknek. Úgy érzem, hogy eltalálta ez a „mód”, mindenki igényét. A csend mellett nagyon tetszettek a körbeimádkozások, nagyon építőnek tartom a közösség és az egyén szempontjából is.

4. Egyetlen céllal mentem az lgy-re: Jézussal minél közvetlenebb kapcsolatba kerülni. E néhány nap alatt megtaláltam a mély kapcsolatot az egyéni imáiban és megtaláltam Jézust a közösség programjaiban is. Számomra a délelőtti programok egy kicsit szétdarabolták az időt. Feltétlenül jónak tartom az éjszakai szentségimádást. Számomra ez az első olyan lgy, amely után valóban közelebb kerültem Istenhez. Azóta többször és szívesebben beszélgetek Vele, ha olykor el is hanyagolom Őt.

5. Igen hasznos volt, szükség van ilyen alkalomra is, mert ilyenkor csak azzal foglalkozik az ember, ami benne megoldásra vár. Nagyon elősegíti a hitben való erősödést, elmélyülést. A közös programok megteremtették az alapját a csendnek és feloldották a belső feszültséget. Én ilyen csak egyszer-kétszer éreztem. Nagyon jók voltak a körben imádkozások. Nekem igen gyakran van rossz érzésem, most nem volt, mert mindenki az Istennel akart őszintén beszélgetni és nem a többieknek mondani valamit. Sokat épültem az esti beszélgetésekből. Mindent egybevetve nagyon hasznos lgy. volt. Nagyon fontos, hogy mindenki készüljön fel rá úgy, mintha ő tartana másoknak lgy-t.

6. Ez az lgy életem istenélményei között szerepel. Számomra mindent megadott, amit egy lgy adhat: békét, felebaráti szeretetet, Istenben való megnyugvást, Benne elmélyülést, a Vele való találkozást elősegítették a program adta hosszú csendek, imádkozások, énekek, beszélgetések. Erre az lgy-re nem az volt a jellemző, hogy csak akkor éreztem az Isten közelségét, amikor konkrét programok voltak, hanem állandóan.

Fáradtságot nem éreztem, még éjfélkor sem, amikor a zsolozsma volt. Jónak tartottam az esti pontos lefekvést, a nem zsúfolt, szinte minden órára kiszámított programot. A kötetlen beszélgetésre több idő kellett volna. Úgy gondolom, akkor igazán építő egy lgy, ha egy azonos közösség tagjai vesznek rajta részt, akik egy szinten vannak és ismerik egymást. Ez az lgy megerősített a hitemben, remélem életprogramot adott számomra.

7. Az lgy-nek ez a formája a rendszeresen tanuló közösségek számára gyümölcsöző. Nagyon tetszik, hogy nem „tanulunk” az lgy alatt, hiszen itt nem ez a cél, hanem az Istennel való kapcsolatunk elmélyítése. Erre nagyon jók voltak a csendek. Talán még több csend sem lett volna rossz. Az egyéni és közösségi imák jól kiegészítették egymást. Úgy érzem, hogy a közösség összetartó ereje nagyon sokat nőtt. Istennel való kapcsolatomban is sokkal jobb.

Ezek az utólagos vélemények. Úgy érzem ez a forma nem valami eget rengető újdonság, csak valami, amit olvastam, amit tapasztaltam. Nem én, a résztvevők tették a maguk számára jóvá, hasznossá ezt az lgy-t. Az Istennek adunk mindezért hálát és köszönetet, mert az Ő nagy jósága tette lehetővé számunkra, hogy törekvésünk megvalósulhat.

IV.SZELLEMI TERMÉKEINK

8) Előállítási gondok

Szellemi termékeink közkinccsé tevésének eszköze a gépelés. A gépelők pénzért is hiány-emberek. Nagyon jó volna, ha GYES-en levő nőtestvéreink sürgősen megtanulnának gépelni. Gyermeküknek is, maguknak is jót tenné, ha napi pár órán keresztül nem nyúzhatják anyjukat, Bokrunknak pedig megoldanák egyik legnagyobb gondját. Fizetéskiegészítés szempontjából is segítséget jelenthet egyeseknek.

Itt említjük meg, hogy KIO sorozathoz annak ellenében lehet jutni, hogy annak egy kötetét (vagy más 150-200 lapnyi írást) valaki legépel 10 példányban. Ez egyúttal biztosítja a közösségek KIO (vagy egyéb) kölcsönigényének a kielégíthetőségét is.

9) Karácsonyi ajándék

a. Mennyiség és minőség

A KA az elmúlt évben 7 kötetben jelent meg. Ezzel elértük a 25 kötetszámot.

Év	Kötetszám	Lapszám	Átlaga	Növekedése	Növekedési %-a
71	1	81	81	-	-
72	2	205	103	124	156
73	4	413	103	208	102
74	5	516	103	103	25
75	6	577	96	61	12
76	7	643	92	66	10
25		2435			

Ha lehet következtetni ezekből az adatokból, akkor ebben az évben 700 lapos szellemi termelésre lehet számítani. A Bokrunkon belüli információrobbanás megakadályozásának céljából fokozottan kell érvényesítenünk a már tavaly is hangsúlyozott elvet: csak érdemes írásoknak szabad helyet adnunk. E tekintetben nagy felelősség terheli szerkesztőinket.

b. Tartalommutató

Az év folyamán elkészült e 25 kötet igényesen megszerkesztett Tartalommutatója, közel 400 címszóval, ill. további kb. 800 részletezéssel. A címszavak végigolvasása érdekes képet nyújt a KA, ezen keresztül Bokrunk profiljáról. A részletezések és utalások gazdagságában – betűrendben – a következő címszavak emelkednek ki: család, egyház, elmélkedések, erőalkalmazás, házasság, hit, imádság, imaszövegek, Isten, Jézus, kisközösség, közösség, lelkigyakorlat, Mária, Szentháromság, szeretet. E Tartalommutató – a KIO tartalommutatójával együtt – lehetővé teszi, hogy nagyobb fáradtság nélkül megállapíthassuk, hogy egy adott problémában Bokrunk eddigelé milyen eredményekre, álláspontokra jutott el. A két tartalommutató forgatása komoly segítséget jelentett nemcsak e kötetek használatában, hanem szellemi továbbtermelésünkben is: megóvhat az ismétlésektől, ösztönözhet meglevő eredményeink továbbfejlesztésére, kritikájára.

Mindezek érdekében nagyon fontos, hogy a KA kötetei el ne vesszenek, a régebbi kötetek itt-ott fellelhető egyes példányai, egy-egy (teljes sorozatot gyűjtő) csoportvezetőhöz kerüljenek és a csoportvezető gondosan írja le, hogy kinek kölcsönözi ki és melyik kötetet. Legfeljebb egy hónapra kölcsönözze ki, s ha annak elteltével nem kapja vissza, kérje számon a kölcsönzőtől. Ez a gondos felírás, „súlyos bűn terhe mellett” kötelező minden kikölcsönzött szellemi termékünkre vonatkozóan, hiszen minden egyes gépelt kötet Bokrunk pénzéből, vagy gépelő testvéreink áldozatos munkájából született meg. A gondatlan elkótyavetyélés - szeretet elleni bűn. A kölcsönzések felírására zsebnaptárunkban tartunk egy kis papírlapot. Bevált módszerként ajánljuk.

c. A 77. évi Karácsonyi Ajándék

A KA elkészülte az elmúlt évben is igen nagy megterhelést jelentett az elkészítésével foglalkozó testvéreknek. A szerkesztőknek és még inkább a technikai felelősnek és munkatársainak, akiknek a gépelésről és a javításról kellett gondoskodniuk. Legsimábban a kötési felelős tudta teljesíteni feladatát.

A KA nagy érték, de az is igen nagy érték, hogy ha egyes testvéreink nem terhelődnek túl. Ez utóbbi célt akarjuk szolgálni azzal, hogy a szerkesztés munkájába az eddigi négy testvérünk mellé bevonjuk még három testvérünket. Továbbá azzal, hogy a hét szerkesztő fog felelni a gépelések javításáért is.

A KA cikkeinek eddig kialakult műfaj-kategóriái alapján 7 kötetet tervezünk, amelyek mindegyikének meg lesz a maga külön szerkesztője.

- I. Lelkiyakorlataink – Marci
- II. A mi egyházi évünk – Bandi
- III. Elmékedéseink, imádságaink – Jóska
- IV. Analízis – Gyurka
- V. Tanulmányok – Teri
- VI. Tanulmányok – Karcsi
- VII. Bizalmas – Andi

A KA-ba szánt cikkeinket szeptember 20-ig juttassuk el a KV-nak. (Az ezután érkezők a 78. évi KA-t fogják gazdagítani). Szeptember 21-én a szerkesztők szétosztják maguk között a beérkezett anyagot, majd az anyag végigolvasása után egy hét múlva újból összejönnek és részletesen megállapítják a kötetek tartalmát. Október 1-től folyamatosan adják megszerkesztett anyagukat a maguk „első gépelőinek”, akik október 20-ig elkészülnek a kötet legépelésével. A szerkesztők közben folyamatosan javítják a kéziratok alapján az elkészült gépelés első példányait. A másolatok javítására pedig alkalmas személyt, „javítót” szereznek maguknak. A szerkesztők október 20-án a kijavított példányokat a másod- ill. harmad-gépelőknek továbbítják. A „javító” az első gépelésnek a szerkesztő által személyesen kijavított első példány alapján javítja a másod- ill. harmad-gépeléseket. E másod-, ill. harmad-példányok elkészülésére 40 nap áll rendelkezésre. A kötésre átadás időpontja dec. 1.

Ez az új munka- és ütemterv a szerkesztőktől egy hónapos (szept.20-okt.20.) komoly, de a tavalyinál kisebb terhelésű munkát igényel. A „javítóktól” folyamatos munkát igényel okt.1 és dec.1 között. Ha akad hét gyors gépelő, aki okt.1. és 20. között le tud gépelni kb. 100 lapot, (napi 5 lap) és 14 lassúbb gépelő, aki okt. 20. és nov. 30. között le tud gépelni kb. 100 lapot (napi 2 és fél lap), akkor az eddigi nagyon áldozatos gépelőink megszabadulnának az elmúlt évek kimerítő hajrájától.

Hét javítóra, hét gyors gépelőre és tizennégy lassabban gépelőre van tehát szükségünk.

Tudsz-e valamit vállalni? Mit és mennyit?

Mivel sikerült olcsón kötetborító kartonhoz jutni, nincs akadálya annak, hogy az esetlegesen terjedelmesebbre sikerült kötetekből kettőt csináljunk. A több, de vékonyabb kötet növeli a KA forgási sebességét. A közölt táblázat mutat is némi kötet-vékonyodási tendenciát.

d. Javaslatok

Van-e valami újítási javaslatod a KA-t illetően; akár a tartalom, akár az előállítás szempontjából?

e. Anyagbeszerzés

Tudsz-e segíteni Ildinek papír és indigó beszerzésben?

Tudsz-e segíteni Nácinak kötési anyag beszerzésében?

10) Elmélkedési füzetek

a. *Hogyan tovább?*

A 76 februárjában kezdett vállalkozás hasznosnak bizonyult: az elmúlt tanév során kb. kétszáz példány készülhetett egy-egy füzetből. Adventig ki is van osztva a további füzetek elkészítésének feladata egyes közösségeknek.

Fel kell mérnünk eddigi munkánkat, és a folytatás kérdését is fel kell vetnünk.

Nagy segítséget jelentenek a füzetek, de sokan tudják, hogy mennyivel nagyobb haszonnal jár egy elmélkedés elkészítése, mint tudomásul vétele. Nem kellene-e arra biztatnunk fejlettebb testvéreinket, hogy igyekezzenek a füzet „mankóját” feleslegessé tenni a maguk számára?

Nem kellene-e a kevésbé fejlett testvéreink számára a 76. és a 77. év már elkészült – és remélhetőleg el nem dobált – füzetét újra felajánlanunk? Nem kellene-e új elmélkedéseket csak a „jeles időkre” (karácsony, húsvét, pünkösd) szólóan készíttetni, mégpedig azokkal a testvéreinkkel, akik erre különös adottságokkal rendelkeznek? Ez esetben szépen váltakozhatnék fejlett testvéreink imaéletében a „mankós” és a mankó nélküli megoldás.

Akármelyik megoldás bizonyul is majd megbeszéléseink során optimálisnak, mindenképpen kell gondolnunk a füzetek érték-, pénz-, és idő-vonatkozására. Nem mindegy, hogy milyen terjedelmesek ezek a szövegek.

A „préselt” fogalmazások alaposabb munkát kívánnak és így jobb hatékonyság várható tőlük, mint a nem-préselt, hanem terjengősebb fogalmazásoktól. A rövidebb, „préselt” fogalmazások ezen felül kevesebb pénzt, ill. időt igényelnek gépelés tekintetében.

Nem látszik tehát célravezetőnek, ha az egész napi evangéliumról készítünk elmélkedést, mert félé, hogy a „punkta” műfajból áttolódunk a prédikáció műfajba. A csak egy mondat kiemelése nem csak rövidebb, hanem csak ez esetben lehetséges az analízis. A gondos analízis pedig feltárja a szöveg mélységeit. Ez pedig lehetővé teszi, hogy az analízist követő kérdéseinkben ne általánosságokat fogalmazzunk meg, hanem a magunk Jézus-követésének a hiányosságait, esetleges eredményeit. A konkrét, személyes vallomásokat sejtető kérdések adnak jó indításokat a testvéreknek, nem pedig az általánosságok.

b. *Igénylés*

Ha a folytatás mellett foglalunk állást:

1. Vállalod-e a legépelést a teid számára?
2. Ha nem tudod vállalni hány példányt igényelsz?

11) Agenda

Van –e új Agenda készítésére javaslatod?

12) A „Merre menjek” revíziója

Mivel a 2. fejezet revíziója nem készült el, ezért a revíziós második kiadás elkészítésére beígért tavalyi dátumot nem tudtuk betartani. E második fejezet revíziója az egyik nyári B lgy-n megvitatásra kerül. Ennek sikerén fordul, hogy az őszi folyamán el tud-e készülni a beígért második kiadás.

13) Magyar Concilium

A „harmadik teológiát” bemutató „Latin-amerikai Teológia” c. kötet elkészült, két közösség már meg is tárgyalta. Rendelkezésre áll egyéni, vagy közösségi tanulmányozás céljából.

Két további kötet anyaga is együtt van már; szerkesztésre és gépelésre vár.

Szép számmal akadtak, akik vállalkoztak fordításra. Ahhoz azonban, hogy ez a vállalkozásunk szépen haladjon előre, kellene nem csak fordítást, hanem szerkesztést, gépelést, javítást vállaló testvérek, továbbá olyanok, akik egy-egy számot átolvasnak abból a célból, hogy megállapítsák, mit érdemes lefordítani belőle. Különösen jelentős a fordítások lektorálását is magában foglaló szerkesztői munka.

Tudsz-e vállalni átolvasó, fordítói, szerkesztői, gépelői, javító munkát?

14) Andante

Eddigélé három füzet jelent meg ebből az ebben az évben induló, Gyuszitól kigondolt, szerkesztett és forgalomba hozott „időszakos” írásból. Céljaként többek között azt jelölte meg, hogy egy-egy sikerült írásnak ne kelljen várnia arra, hogy esztendő múltán kerüljön forgalomba a KA révén.

Ismered-e, s ha igen mi a véleményed róla?

15) A KIO tartalom-, és helymutatója

Ugyancsak ebben a tanévben készült el a KIO tartalommutatója is, 20 lapnyi terjedelemben, közel 500 címszóval a kb. másfélezer részletezéssel, valamint a KIO-ban említésre került görög szavak mutatójával. Használatának jelentőségére már a 9b. pontban felhívtuk a figyelmet.

Újradolgozás alatt áll a KIO (szentírási) helymutatója is. Az átdolgozás aláhúzással tünteti ki azokat a lapszámokat, amelyek az egyes szentírási helyeket-szakaszokat nem csak érintőlegesen, hanem lényegi tartalmukat illetően tárgyalják.

V. JELES NAPJAINK

16) Rendeltetésük

Minden élő közösség „liturgiát” fejleszt. Minden élő egyházi közösség megünnepli a maga sajátos módján az egyházi év kiemelkedő fordulót. Bokrunkon belül – az évek időrendjében – nagycsütörtök éjszakai szentségimádás, a csoportközi karácsonyestek, a decemberi Mária-délután, a nagyszombati keresztelés volt a jeles napok kifejlődésének egymásutánja, melyhez az elmúlt évben csatlakozott a Szentlélek-várás. Az egyes jeles napokat nem tekintjük feltétlenül fenntartandóknak, még kevésbé változatlanul megőrzendőknak. A közös év végi hálaadás pl. ki is esett már az idő rostáján, mert családos testvéreink számára alkalmatlannak bizonyult. A jövőben is annyiban és úgy akarjuk fenntartani az ideáig kialakult jeles napokat, amennyiben és ahogyan alkalmasak Bokrunk célkitűzéseinek szolgálatára.

17) Decemberi Mária-nap

a. A *tavalyi* „osztályon felüli” sikert hozott, a tervezés és az alapos előkészítés gyümölcseként. Az elmélkedések szubjektív őszintesége, az énekek szépsége, a szép közös éneklést biztosító ügyességek, a székek elrendezése – mind hozzájárultak a jó eredményhez, a nagy lelki haszonhoz: észrevétlenül múltak az órák.

b. *Az idej*

A KV Öcsit és csoportjait kéri fel ennek megrendezésére. A szokott helyen lenne, dec. 4-én, vasárnap délután. A várható létszámnövekedés miatt (megfelelő hozzáértésű személy által kezelt) mikrofon aligha lesz nélkülözhető.

18) B-testvérek közös karácsonya

a. *Hány legyen?* Legyen idén ebből is négy? Hívjuk meg a már előző években meghívott nem-B feleségeken, férjeken kívül a 60. pontban ajánlott és a KV-tól elfogadott új B-testvéreket is „előmelegedés” céljából?

b. A tavalyi két *helyen* kívül tud-e valaki alkalmas helyet felkínálni?

c. *Elmélkedők*

Az ünnepi elmélkedést továbbra is az elmúlt nyári B lgy-k elmélkedői (Ildi, Náci, Öcsi, Tádé) készítsék?

d. Javasolt *időpontok*

Dec.14. 15. 16.–án 18 órakor és dec.17-én (szombaton) 17 órakor.

19) Nagycsütörtök

a. *Az idej*

Az összeszedett értékelések alapján az idej nem érte el bensőségben a tavalyi csúcst. Ennek talán nem csak a nagyobb létszám volt az okozója. Tavaly talán sikerültebb volt a gondolati megszerkesztés és több volt a sikerültebb elmélkedés. Tavaly nagyon sokat segített, hogy a létszámtól függő idő-tényező lehetővé tette a szentolvasó mondásakor kivétel nélkül mindenki számára a megszólalást. Az ideinek viszont kétségtelenül előnye volt, hogy a mikrofon megszüntette a hallási nehézségeket, bár a szakszerű kezelés hiánya az éjszaka első felében nagyon zavarólag hatott. Mindenképpen hasznosnak bizonyult az április 4- re virradó éjszaka kihasználása, mert ez papok és fáradékonyabb dolgozók számára egyaránt lehetővé tette az egész éjszakára kiterjedő virrasztást. A hajnali befejezéskor is 120-an voltunk, dicsőség érte Istennek.

b. *A jövő évi*

1978-ban április 4-e fehér vasárnap utáni keddre esik. Imádkozzunk át egy éjszakát feltámadás-témakörrel? Avagy vegyünk részt megszokott imádkozó helyünkön a megszokott éjszakai liturgián, s előtte, ill. utána imádkozzunk a szenvedés ill. feltámadás témáról? Avagy térjünk vissza a nagycsütörtökre, vállalva, hogy 10-11 óra után már csak kevesebben leszünk?

A KV Bandit és csoportját javasolja a jövő évi imádkozás megszerkesztésére és megrendezésére.

20) Nagyszombati keresztelés

Az idén Náci Zsóka kislányát „merítettük alá” – nem leöntöttük Náci csoportjának közösségében. Mérlegeltük előtte, hogy nem üti-e ez az „elkülönülés” azt, hogy Náci beépüljön a maga plébániájába. Mivel Zsóka már egy éves volt, születésekor pedig apjának még nem volt komolyabb kapcsolata a plébánosával, ezért a házi keresztelés mellett döntöttünk. De úgy láttuk helyesnek, hogy a közeljövőben napvilágot látandó „negyedik” már a plébániáján lesz keresztelve.

Elvként fogalmazódott meg tehát, hogy csak akkor kerülhet sor rá, ha nem akadályozza a beépülést a plébániákba. Ez esetben azonban fenntartandónak gondoltuk, mert bensőségességben nemigen tud versenyezni a házi és nagyszombati liturgiába ágyazott kereszteléssel a templomi „kiszolgálás”.

21) Szentlélek-várás

a. Egész évi csoportonkénti imádkozás

A tavalyi hamvazószerdával megindult közösségi imádkozás vagy négy közösségben ment tovább, de immár az egész évre kiterjedő módon, két heti-havi-kéthavi csak imádság céljából összejövések formájában egy-egy alapközösségben. De kialakult az az elv és gyakorlat, hogy a közösség hívhat magához más közösségből is testvéreket, ha az egymást bensőségesebben ismerőket és (bensőségesebb imádságot lehetővé tevő) imádkozásokat ez a meghívás – a közösség döntése szerint – nem zavarja.

b. Pünkösdi előtti imádkozás

Ezzel szemben a hamvazószerdával kezdődő hetenkénti közös imádkozás túlterhelőnek minősült, s ennek következtében az idén nem valósult meg.

A Szentlélek-váró pünkösdi 11 napot a tavalyi formában megint csak – ugyanezen okból – nem tudtuk továbbvinni. De javasoltuk testvéreinknek, hogy Áldozó-csütörtöktől Pünkösdi szombatjáig naponta egy óra csendes külön-imádsággal készüljenek fel az eme napok igényes, elmélkedő fizete alapján, és akik így előkészítették magukat a Szentlélek pünkösdi fogadására, azok Pünkösdi vasárnap délutánján jöjjenek egybe közös templomi imádkozásra, szentmisére.

VI. CSOPORTKÖZI FELADATOK

22) Gyermekmunka

A KA 76-77 kötetének 52-53 lapjain feldolgozzák idevonatkozó tavalyi állásfoglalásainkat. Ezeknek és az évi tapasztalatoknak a tükrében azt mondhatjuk, hogy nyitottak vagyunk a gyermekközösségek létrejövése tekintetében, gyakorlatilag azonban 15 éven aluliakból Bokrunkon belül nem igen találunk közösséget. Vagy igen?

A jövő fogja megmutatni, mennyire élik meg a gyermekközösségek szükségességét a szülők; mennyiben van energiánk erre a meglehetősen időigényes munkára; ill. mennyiben látjuk úgy, hogy a jó családi nevelés mellett a megfelelő plébániai hittanóra-csoport pótolja azt, amire a családi nevelés önmagában nem elégséges.

23) Kirándulások és nyaralás

a. Kirándulások

Az elmúlt év során a kirándulások iránti érdeklődés erősen apadó tendenciát mutatott. Bár része volt ebben annak is, hogy az esőzéseket nem tudtuk időzíteni, de a szükségesség kérdését újra fel kell vetni. Ha szükséges, milyen változtatásokra van szükség, időtartam, program (komoly téma, játék) és egyéb tekintetben? Jó lenne-e a könnyen megjegyezhető dátum? Pl. minden harmadik vasárnap. Természetesen az őszi (szept-okt-nov) és a tavaszi (márc-ápr-máj) hónapokban.

Vállalsz-e az új tanévben kirándulás-szervezést, besegítést?

b. Nyaralás

A közösen nyaralók vegyék figyelembe a „Nyaralási illemszabályokat”. (KA 76-3, 4.1ap).

Tudsz-e felajánlani nyaralási lehetőséget; kiknek (családos, magányos, öreg, fiatal), mikor és hol?

24) Tanfolyamok

Az elmúlt évben filozófia, lélektan, gyermeknevelés, csoportdinamika, görög, latin nyelv tárgykörökkel folytak a tanfolyamok. Általában nagy volt a lemorzsolódás aránya, ha nem is mindenütt. A KV elhatározta, hogy a jövő évben úgy rendezzük a tanfolyamokat, hogy csoportvezetőjünkön keresztül a tanfolyamot igénylők eljuttatják a KV-hoz írásos jelentkezésüket még júniusban. „Havi két óra időfelhasználás mellett részt szeretnék venni tanfolyamon. A megjelenésemre komolyan lehet számítani. Aláírás”.

A tanfolyamokat meglehetősen elfoglalt testvéreink tartják. A szeretet úgy kívánja, hogy ha készülnek, várnak reánk, akkor kellő ok nélkül el ne maradjunk.

25) Ének-kultúra

A gazdag repertoárú és kulturált éneklés nem középpontú jelentőségű ügye Isten Országának, de el nem hanyagolható, mert a szépség egyik útja az isteni Dicsőség megközelítésének. Az elmúlt évek során talán nem szántunk kellő energiát erre az „útra”. Jó lenne, ha volna egy, vagy több testvérünk, akik szívügyükké tennék. Náluk volna a központi kottatár, s ők adnának ajánlatokat, indításokat a csoportvezetőknek, hogy összejöveteleink, lgy-ink szép énekekkel szebbé legyenek.

26) Adás-törvény teljesítésünk

Az elmúlt tanévben az egyes kasszákra beérkezett összegek a következő arányt mutatják:

kasszák	idén	tavaly
Éhezők	85%	84%
Lakáskölcsön	11%	14%
Közösségi	4%	2%

A tavalyihoz képest a lakáskölcsön-kassza csökkent, közösségi kassza emelkedett, de ez az emelkedés nem bizonyult elegendőnek a KA és az elmélkedési füzetek előállítás költségeinek fedezésére; ebben a kasszában jelenleg néhány száz forintos hiány mutatkozik. A

közösségi kasszát kizárólag szellemi termékeink gépelésének finanszírozására használjuk; az elmélkedési füzetek jelentettek idén komoly plusz terhelést.

Az éhezők kasszájának az éhezőkhez való eljuttatása legyen mindannyiunk gondja. Levezetés útján, vagy külföldön járásunkkor mindannyian gondoljunk arra, hogy éhezőknek elküldendő mise-intenciókhoz jussunk. Az elküldésre váró összegek OTP-ben kamatoznak, ill. kölcsön formájában – rövidebb-hosszabb lejáratl – rászoruló testvéreinknél vannak.

Kölcsönt igénybe venni akaró testvéreink saját közösségükben adják elő ilyen irányú kérésüket, s a csoportvezető továbbítja az indokoltnak talált kérést a KV pénzügyi felelőséhez.

VII. GONDJAINK, PROBLÉMÁINK

(melyeknek megvitatásából illemszabályok is lehetnek)

27) A körben imádkozásról

Igen lassan, erőltetés nélkül, szabadon hódított tért körünkben. Az utolsó másfél év alatt ez a folyamat felgyorsult. Örülünk-e neki? Igen, ha nem szorítja háttérbe azokat az imamódokat, amelyek a kétezer esztendő során maradandó értékűeknek bizonyultak. Főleg két más imamódra gondolunk. Az egyik kész, mások által írt imaszövegek mondása. Ezt gyakoroljuk szentmiséinken, lgy-s zsolozsmázásaink (zsoltármondás) során. Nem szabad engednünk elsorvadni ezt az imamódot. Nagyon kívánatos, hogy legyen körünkben, aki éli ennek az imamódnak hasznosságát és propagálja azt. Talán idetartozik az a sajnálatos körülmény is, hogy a fiatalabb nemzedéknek alig van imakönyve. Azért sajnálatos, mert az idősebb nemzedék fiatalágukban nagyon szép imádságszövegeket tartalmazó imakönyvek (Sík-Schütz imádságkönyv; Sík: Dicsőség, békesség; Prohászka: Szentlélek hárfája) nevelték imádkozásra.

A másik imamód a csak Istentől hallható egyéni fogalmazású imádság. A körben imádkozás egyik legfőbb hivatása, hogy megtanuljunk jól imádkozni-elmélkedni magunk.

Egyéni imádság-életünkben valaminő egyensúlynak kell lennie a kötött imaszövegek mondása (szentmise, zsolozsás, elődeink imádságai) és a magunk elmélkedő, ill. belső imája között.

Közösségi találkozóinkon (csoport, lgy, imádkozási alkalmak) is egyensúlynak kell lennie a csend (magánimádság), a kötött szövegek közös mondása (zsoltár, hűségima, éneklés stb.) és a körben imádkozás között.

Figyeljünk reá milyen imamód-koktélrt keverünk ezekből az imamódokból egyéni életünkben, csoportjainkban, lgy-inken és imádság céljából létrejövő találkozásainkon.

28) Nyelveken imádkozás

Néhány testvérünk megkapta a Szentléleknek ezt az ajándékát. Törekedjünk-e arra, hogy ez az ajándék jellemzője legyen Bokrunknak?

29) A közösségek létrejövéséről

Igaz-e az a tétel, hogy maradandó jézusi közösség csak úgy jöhet létre, ha előbb külön-külön egyénileg eljuttatom felebarátaimat oda, hogy „szülő-gyermek” testvéri kapcsolatba kerüljenek velem és csak ezután ismertetem össze őket egymással (vagy ültetem le őket egy asztal köré) a már meglévő egyéni elkötelezettségük és hozzám ragaszkodásuk alapján.

Vagy megfordítva: lehet-e sikeres el-nem-kötelezett emberek (meglévő, vagy általam összehívott) csoportban történő megnyerni akarása is? Lehet-e képviselni, hogy az ilyen csoport előbb-utóbb felbomlik és nem lesz belőle soha közösség?

30) Jézus-szeretés, vagy nózitörlés

Aki megszereti Jézust és a mindenkit egybeszeretés jézusi programját, az előbb-utóbb magához hasonlókból álló jézusi közösségbe kerül. Ez a közös irányba, Jézus irányába nézés és lépegetés előbb-utóbb jó testvérekké formálja az együttlépegetőket. Ez az egyik alternatíva.

A másik: összejövünk elsősorban azért, hogy egymást szeressük, hiszen az Istenszeretés Jézusunk tanítása szerint lényegében emberszeretés és első sorban „testvérek” szeretése. Ez a második alternatíva elhibázott, mert ember-, és nem Jézus-központú. Eleve felbomlásra van ítélve. Nem vagyunk olyan szeretetreméltóak! Ezen az alapon még a házasság is ki van téve a felbomlás veszélyének.

A nózitörlés annyit jelent, hogy elsődlegesen nem Jézust (és érte minden embert) szeretem, hanem elsődlegesen a csoportom tagjait szeretem. Ez a magatartás csak evilági, másokat kizáró érdekszövetséget szülhet, de jézusi közösséget nem.

Így van ez?

31) Húzni a fűszálat... ne siessük el a megtérést!

A vetésnek kétségtelenül „automaté” kell növekednie, a megfelelő gyomirtás, talajnemesítés, tápsózás erejében. De szabad-e – és meddig – időt „fecsérelni” azokra az egyesekre vagy közösségre, akik jó idő elteltével sem akarnak lépni?

32) A meghasonló testvérről

Az a meghasonló testvér, aki szeretetlenül támadja a vezetőt, a közösség célkitűzését, kialakult gyakorlatait. Az-e a jézusi szeretet, ha ilyenkor közösség és vezető hosszú időn keresztül „nyel”? Vagy az a szeretet, ha a meghasonlott testvért a közösség és vezetője a meghasonlási folyamatnak már az elején „helyre teszi”?

33) Az eltévedt bárányokról

A „Ti is el akartok menni?” jézusi szóban megnyilvánuló elengedés hogyan van harmóniában azzal a jézusi tanítással, hogy ott kell hagyni a 99-et is és el kell mennünk az egy elveszett után? Csaknem minden hosszabbéletű közösségnek jelentős a veszteség-listája. Mit és mennyit kell tenni azokért, akik elhagytak minket?

34) A visszatérő testvéről

Ha valaki hosszabb időre elhagyja a közösséget, beülhet-e újra testvérei közé anélkül, hogy előbb a vezetővel beszélgetve, majd a közösség színe előtt megmagyarázná távollétét, ill. metanoiát tartana? Ennek meg-nem-kívánása nincs-e kárára a „hűtlenkedő” testvérnek és a közösségnek egyaránt? Ennek meg-nem-kívánása nem jár-e azzal a veszedelemmel, hogy a közösség átjáróházzá lesz? Nem vétünk-e ezzel a közösség szentsége ellen? Nem tesszük-e ezzel a közösséget közönséggé?

35) Látogatás, háztűznézés

Ha valaki belekerül egy közösségbe, nyilvánvalóan nem mehet oda azzal a szándékkal, hogy holtomiglan-holtodiglan. Minél nagyobb múltú egy közösség, annál alaposabban (annál hosszabb időn keresztül is) kell a vezetőnek az újonnan beveendőt felkészítenie az első megjelenésre. A közösségbe bekerülni nem akarókat, a csak egyszeri látogatást igénylőket általában vissza kell utasítani. A látogató nincs titok-fegyelemre kötelezve, feszélyezetté teszi az összejövetelt. Más dolog a bokrunk egyéb közösségében levő testvér hospitálása, ez adott esetben indokolt lehet. De itt is alkalmasabb, ha a meghívás nem az összejövetel egész időtartamára vonatkozik, hanem csupán arra az időszakusra, amelyet a látogatási cél igényel.

36) Végezzük-e el a teológiát?

Szegeden „levelező” alapon elvégezhető a teológia. Hamarosan talán Pesten is. Megtanulhatók a könyvatos főiskolai jegyzetek, le lehet vizsgázni és papírost is lehet kapni róla.

Előnyei:

1. Papírosunk van arról, hogy teológiai műveltségünk van.
2. Kitöltjük a lyukakat teológiai tudásunkban.
3. A vizsga-időpont üdvös kényszert gyakorolhat reánk, s legyőzheti lustaságunkat.

Óvások:

1. Senki se kezdjen bele, amíg nincs rend a fejében, mert enélkül csak összezavarodik.
2. Ne reméljük a papírostól, hogy jó fiúk leszünk: paptestvéreinknek van papírosuk.
3. A papíros szellemileg se legyen végcél. Szellemileg a végcél csak az egyéni szellemi termelőmunka lehet, az ismeretek beemelése nem.

37) Javunkra szolgáltak-e a B. által kiváltott támadások?

Tapasztalataid szerint

- kihullottak-e valakik ennek hatására bokrunkból?
- támadt-e ennek hatására pozitív érdeklődés is bokrunk iránt?
- testvéreinket erősítette-e az elmúlt év vihara a hűségben Jézus és bokrunk iránt?

VIII. BEFEJEZÉS

38) Imádság

Istenem köszönöm, hogy megajándékoztál ezzel, az immár hatodik évi B lgy-tal. Köszönöm, hogy el nem fogytak azok, akiknek a Te Országod építésére szolgáló „közös dolgaik” vannak. Köszönöm, hogy ajándékból nem messzi idegenben kell lennem, hanem együtt lehetek testvéreimmel.

Kérem, hogy a közös dolgainknak jutó fél napon is légy velünk. A Te Lelked szóljon mindannyiunk szavából. Az egymás véleményére nagyon figyelni tudás Lelke, a megértés Lelke, a meggyőződésünkhöz való hűség Lelke, a nézeteinket határozottan képviselés Lelke, a nézeteinket szelíden képviselés Lelke. Kérlek, hogy ami tanácskozásaink során nekünk tetszik, az azonos legyen azzal, ami Lelkednek tetszik.

Magasztallak Istenem, mert elmondhatatlan szeretettedben munkatársaidnak hívtál meg minket. Magasztallak, mert országod papjaivá tettél minket. Magasztallak, mert olyan széppé akarod tenni életünket, mint Fiad életét. Magasztallak, mert Magadból formáltál meg minket, mert az életed élésére hívtál meg minket, mert Fiad sorsára hívtál meg minket... engedelmességre a halálig, mégpedig a kereszthalálig..., hogy engedelmességünkért és hűségünkért végtelen ajándékokként nekünk adjad az örök élet koronáját. Amen.

Leüthetsz. Én nem ütök vissza.
Az én kezem gyöngé a rosszra
A hulló test helyén leüthetetlen
erősen áll az én igazi testem.
(Székely Magda)

Megjelent: Karácsonyi Ajándék 1977. 9.kötet